

EKSTERN

NR.4 1980

I 1947, da flygende tallerkener hyppig ble sett i USA, ble observasjonene likevel mot-tatt med skepsis overalt. Brasilianerne var ikke annerledes enn andre. En usedvanlig episode, som skjedde i landet i 1947, ble rapportert og arkivert. Først i 1954 ble rap-porten tatt fram igjen, da Brasil var utsatt for en omfattende ufo-aktivitet.

Den 23. juli 1947 (bare 29 dager etter Kenneth Arnolds opplevelse) arbeidet topograf Jose C. Higgins et sted vest for Goio Bang Colony, nord-øst for Pi-tanga og sør-vest for Camp de Mourao. Da han var på vei over en av de få engene i området, hørte han en høy gjennomtrengende lyd, plystrende, som lot til å komme fra himmelen. Hig-gins så opp, og synet som møtte ham fikk blodet til å fryse til is i hans årer. Higgins beskrev «et merkelig sirkulært luftskip med fremstikkende rør, som dem på medisinkapsler», som dalte ned fra himmelen. Arbeiderne som hjalp ham ble redde og stakk av. Han ble stående for å se hva som skjedde.

– Det merkelige fartøyet fløy over bakken i en sirkel og landet mykt ca. 45 meter fra der jeg sto, fortalte Hig-gins.

Objektet var omtrent 45 meter bredt, eksklusiv rørene, som var ca. en meter lange, og hele farkosten var om lag 4,5 meter høy.

– Det stakk ut rør i alle retninger, sa Higgins, – men det kom ingen røyk eller ild ut av dem, bare den rare lyden høstes.

Da objektet landet hvilte det på bøyde, metallignende stenger, som ble enda mer bøyde da de nådde bakken. Hele fartøyet så ut til å være av grå-hvitt metall, noe annerledes enn sølv. Higgins gikk nærmere maskinen for å undersøke den, og han oppdaget et vindu eller koøye som så ut til å være

laget av tykt glass. I det samme så han to vesener som stirret ut på ham gjen-nom glasset, de så fremmedartet ut. Etter noen sekunder snudde det ene seg som om det skulle snakke med noen inne i fartøyet. Samtidig hørte Higgins støv innefra, og en dør som satt under fartøyet ble åpnet. Tre per-soner steg ut, alle iført en gjennomsik-tig drakt som helt omsluttet kroppene deres, selv hodene. Det virket som om draktene var fylt med luft, og på ryggen av dem var det en metallboks. Gjennom det gjennomsiktige stoffet kunne Higgins se hva de hadde på, de var iført bluser, korte bukser og sanda-ler. Klærne så ikke ut til å være laget av stoff som vi bruker det, men snare-re av skinnende, kulørt papir.

Det fremmedartede utseendet skyldtes først og fremst øynene, som var store og runde og uten øyenbryn. De hadde ikke skjegg, hodene var runde, og uten hårvekst. Bena var lange i forhold til kroppen og de var ca. 2 meter høye.

Higgins bemerket at alle lignet hver-andre så mye at de kunne være trillin-ger eller i det minste søstre eller brødre. Et av vesenene bar på et rør som så ut til å bestå av samme metall som skipet, og med dette pekte det på Higgins. De fremmede snakket sam-men innbyrdes, Higgins forsto ikke hva de sa, men fikk inntrykk av at de var vennligsinnet. Han la også merke til at de til tross for sine store kropper, be-

veget seg utrolig adrett. De stilte seg i en trekant rundt ham, og vesenet som holdt røret gjorde tegn til Higgins mot døren. Gjennom den kunne han se et lite rom hvor det var en annen dør, og et rør som stakk ut fra den inneste delen av fartøyet. Han la også merke til atskillige runde stråler omkring den nederste delen av det fremstikkende røret.

Både med ord og fakter forsøkte Higgins å spørre om hvor de ville føre ham hen. Det så ut til at de forsto, og en av dem tegnet noe på bakken med en sirkel i midten som var omkranset av syv mindre sirkler. Vesenet pekte på len på himmelen, deretter på fartøyet, og til slutt på den syvende sirkelen, den ytterste. Dette gjentok det flere ganger.

Naturlig nok ble Higgins redd. Han følte at de ville ta ham med seg bort fra Jorden, og han begynte å tenke febrilsk på en utvei til å slippe fra de fremmede. Han forsto det var umulig å slåss med dem, da de både var større og i flertall. Da fikk han en idé. Han hadde lagt merke til at de unngikk direkte sollys, så han gikk mot skyggen, tok lommeboken frem og viste frem et foto av sin kone. Han gestikulerte ivrig, forsøkte å gjøre det forståelig at han ville ha henne med seg (han trodde det i det minste selv), at han ville hente henne, slik at hun kunne få bli med på turen.

De fremmede gjorde ikke noe forsøk på å stanse Higgins, så han spaserte skjodesløst vekk og nådde inn i skogen. Der fant han et godt skjulested hvor han kunne iaktta dem, og han ble med rette overrasket over de krumspring de utførte så snart de var alene. De lekte som barn, hoppet opp i luften og kastet med stein av anselig størrelse. Etter en halv times tid og en omhyggelig undersøkelse av omgivelsene, gikk de tilbake til skipet som snart steg til vers med en plystrende lyd. Fartøyet fløy mot nord og forsvant mellom skyene.

– Jeg vil aldri få vite om det var menn eller kvinner, sa Higgins senere da han fortalte historien til pressen. – Til tross for de karakteristiske jeg

nevnte var de på en måte vakre, og de virket svært sunne og friske.

Higgins husket lydene av to ord: «Alamo» og «Orque». Det første hentydet til solen, det andre til den syvende sirkelen på tegningen på bakken.

– Var det en drøm? Var det virkelig? Til tider tviler jeg på at disse tingene kan skje, og var det ikke fordi arbeiderne var til stede i begynnelsen, ville jeg ha trodd det hele dreide som om en merkelig, facinerende drøm.

Den syvende planet fra solen i vårt solsystem er Uranus, som etter våre normer er kald og livløs. Likevel må det innskytes at vi vet svært lite om Uranus.

Romdraktene, som de fremmede vesenene var iført, kunne tyde på at de ikke var i stand til å leve i vår atmosfære, eller de kunne bety at de ikke foretok eksperimenter uten beskyttelse. Vesenenes størrelse og anmodede styrke, pluss deres krumspring etc. kunne antyde at de kom fra en planet med svakere tyngdekraft enn Jordens, og at de høye hoppene de utførte rett og slett var eksperimenter med tyngdekraften.

Samtlige arbeidere, som var sammen med Higgins, har skriftlig erklært riktigheten av at ufoet kom dalende ned fra himmelen og fikk dem alle, unntatt Higgins, til å flykte unna i panikk.

Ufo aspekt 3/76
Norsk bearb. og tilføyelser:
chris kaiser.

OBS

DENNE SIDE ER HENTET
FRA "FREMMEVITENSKAPEN OG
INFORMASJONS BLAD
EKSTERN....

Følelsesladet UFO-debatt

London (NTB-UPI): — Britiske myndigheter driver ikke noen form for hemmelighetskremmeri omkring UFO-fenomenene. Hverken Forsvarsdepartementet eller Regjeringen har noe å hemmeligholde på dette område, fastslo en talsmann for myndighetene lord Strabolig, under en flere timer lang, følelsesladet debatt om emnet i det britiske overhus.

Det var jarlen av Clarcarty

som tok initiativet til debatten om de uidentifiserte flyvende gjenstandene for å gjøre myndighetene oppmerksom på det økende antall observasjoner og landinger verden over. Konkret foreslo jarlen at Overhuset skulle nedsette en studiegruppe med det mandat å gå grundig igjennom alle sider ved det omstridte UFO-spørsmålet.

**DETTE BLIR DET SISTE
NR.-AV EKSTERN. ET USED-
VANLIG TYNT BLAD HAR DET
VERT. - MEN INTERESSANT.**

**-AT EKSTERN KOM SÅ BRÅTT,
OG FORSVANT SÅ FORT, BETYR
IKKE ANNET ENN OVERGANG TIL
NOE LANGT BEDRE.**

**-EN NYTTÅRSOVERASKELSE
ER I VENTE.**

